3.8. Ühiskonna roll kriisivalmiduses

Ohtude realiseerumiseks ja kriisiolukordadeks valmistumine ning kriisiolukordade lahendamine ei ole üksnes riigiasutuste ülesanne. Kriisiolukorra ja riigikaitse seadus lähtub laia riigikaitse põhimõttest, mille kohaselt panustavad ühiskonna julgeolekusse ja toimepidevusse riigiasutused, kohalikud omavalitsused, ettevõtted, vabatahtlikud, kodanikuühendused, kogukonnad ning elanikud ise. Olulist rolli mängivad ka teadus- ja haridusasutused, meedia ning rahvusvahelised partnerid.

Ohtudeks ja kriisiolukordadeks valmistumisel ning kriisiolukordade lahendamisel osalevad:

1. riigiasutused, kes vastutavad ohtude ennetamise, valmisoleku ja kriisiolukordade lahendamise eest;
2. kohalikud omavalitsused, kes toetavad kohaliku kogukonna toimepidevust ja elanikkonnakaitset;
3. elutähtsate teenuste osutajad, kes tagavad ühiskonna toimimiseks vajalike teenuste järjepidevuse;
4. ettevõtted ja muud erasektori organisatsioonid;
5. vabatahtlikud, kodanikuühendused ja kogukonnad;
6. elanikud ja leibkonnad;
7. meediakanalid ja teised inforuumi osalised;
8. teadus- ja haridusasutused;
9. rahvusvahelised partnerid ja liitlased.

Teadus- ja arendusasutused toetavad kriisivalmidust uuringute, riskianalüüside, prognooside, teadusnõustamise ja uute lahenduste väljatöötamise kaudu. Haridusasutused aitavad kujundada kriisiteadlikkust ning anda edasi teadmisi ja oskusi, mis toetavad ühiskonna valmisolekut ohtude ja kriisiolukordadega toime tulla.

Meedia ja teised inforuumi osalised aitavad levitada usaldusväärset teavet, selgitada riske ning toetada elanike teadlikkust. Samal ajal on oluline osata kriisiolukorras hinnata teabe usaldusväärsust ning ära tunda eksitavat või valeinformatsiooni.

Paljud ohud ja sündmused ületavad riigipiire ning nende lahendamine eeldab rahvusvahelist koostööd. Eesti teeb koostööd Euroopa Liidu, NATO, naaberriikide ja rahvusvaheliste organisatsioonidega, et jagada teadmisi, koordineerida abi ning tugevdada ühiskonna vastupanuvõimet.

Viimati uuendatud 24.09.2026